

Gyakran álmodtam szépeket,
de ködben elúszó fényre-ébredések
fakasztottak mindig újra keserű,
csalódottság-szürke könnyeket.
Kértem kegyelmet százezerszer
sírva, esdekelve, de vádló
miértjeimre nincs válasz
azóta sem.

Mégis, néha még
kapaszkodom semmibe hajló
álmaimba, és fojtott indulattal
kérdzem: miért hagyott
remények nélkül a hatalmasnak,
jóságosnak hitt Isten?

*("Istenes" vers, mély sorstragédiák után: imádott gyermek és szülők fájó hiánya miatti
élethelyzet, válasz nélkül maradó mértékkel.)*